

retninger for de Besøgende ogsaa en Ufbildning af et Insekt, nemlig denne Kartoffelbille eller Roloradobillen, som i sin Tid vakte saa stor Skræk i Europa. Jeg tror ikke, den er kommen herover; men man var saa forsynlig her i Danmark at hænge dens Portræt op forinden, for at man kunde være godt sikket mod den frygtelige Fjende, hvis den nogenstunde skulde komme. Jeg tror, det var ingen Ringere end Professor Schjødte, der ubarbejdede denne Tavle, som er i Koloreret og indeholder en Beskrivelse. Den hænger nu der i Fred og har ikke haft nogen praktisk Betydning hidtil. Jeg vil haabe, at den heller aldrig vil faae det. Men hvis der nu omvendt var et Naturprodukt her i Landet, som man kunde have den allerstørste Nytte af, som kunde bidrage til at brødføde den fattige Befolkning, om jeg saa maa sige, ude paa Landet, men som ikke benyttes, kastes bort og foragtes, fordi man har en Fordom derimod, forekommer det mig ikke at være et ganske urimeligt eller upraktisk Forslag til den høitærende Minister, om han vilde ophænge en Ufbildning af dette Naturprodukt med en lille Beskrivelse, og det er da en af de spiselige Svampe, som findes heri Landet. Det er denne Plante, som vor Almue har en afgjort Fordom imod, som den endog saa har betegnet ved disse forskellige stygge Navne, som den har givet disse Planter, nemlig Skurvehat, som den kaldes i Sylland, Baddehat og andre saele Navne. Den slaar hen, fortæres af Drentviste, Billelarver og andre saadanne Dyr, men det er en bekendt Sag, at den indeholder et ganske overordentlig Næringsværdi. Man kan vist nok sige, at af alle de Planter, der voge naturlig her i Danmark, er der ingen, der kan maale sig med denne spiselige Svamp, som de Lærde kalde *agaricus campestris*, men som vi desværre ikke har noget pønt dansk Navn paa. Jeg vil foreslaa, hvis man vil tage noget Hensyn til mine Ord, at man vil danne et nyt Navn for den, og jeg vilde saa gjerne, at man skulde kalde den Husmandshatten i Stedet for Baddehat. Jeg tror, den kunde blive et væsentligt Næringsmiddel for vore Husmænd, navnlig ude paa Heden. Ja, de Herrer le lidt af Sagen, og det maa de saa grumme gjerne, og jeg kan heller ikke Andet end smile over, at jeg staar her og anbefaler disse Baddehatte i en parlamentarisk Forsamling. Men alligevel, jeg er overbevist om, at det er en Sag, som, da vi dog paa alle Punkter maa tænke paa at redde vor Befolkning fra Sult og Nød, ikke er ganske uvæsentlig. Saa talrig, som denne Svamp forekommer, navn-

ligovre i Sylland og vel at mærke ikke saa meget i Skovene, som paa de aabne Strækninger, navnlig Engstrækninger ude ved Limfjorden voger den f. Ex. i hundredevis — er jeg overbevist om, at det Næringsstof, som her gaar tabt, repræsenterer en Værdi, der f. Ex. kunde være saa stor, at vi kunde besørge vort Lands geologiske Undersøgelse derfor, hvis vi kunde faae alle de Svampe bragt over til Kjøbenhavn og faae dem solgte for en Krone Bundet, som man vist meget godt kunde faae. Som Bevis for, at denne Plante ikke fortjener saa slet et Ry, vil jeg minde om, at den endog saa hører til de mest usøgte Delikatesser, efter hvad der staar i Bladene — vi have jo visse Blade, der give sig af med at være Tallertenslittere hos de Store ved offentlige Fester og slige Veiligheder. Efter disse Spisesedler at dømme spiller denne Svamp jo en ikke ringe Rolle ved de allermost lukulliste Gjæstebud, som holdes her i Landet. Den indforskrives i slyttet og præpareret Tilstand fra Frankrig. Men det er nu slet ikke dette, at vi skulle komme til at drive Handel paa Udlandet dermed eller lave raffinerede Levnetsmidler deraf, som jeg tænker paa, men slet og ret dette, at vor fattige Befolkning, som for en stor Del ikke faar kvælstofholdig Føde, ikke faar Kjød, Æg, Mælk, i alt Fald ikke i den Udstrækning, hvortil f. Ex. Børnene kunde trænge, kunde blive bekendt med denne Plante; thi det gjaelder jo om paa alle Maader at gjøre Reklame for dette Naturprodukt. Jeg gjør det nu her efter ringe Gvne ved mod al parlamentarisk Sædvane at tale om det i denne høie Forsamling. Men jeg vil anmode den høitærende Indenrigsminister, om han ikke vil tage denne Sag under Overveelse, om han ikke gennem sine Landbosforeninger, sin Landbophøjskole, eller ved hvilke andre Midler han mener, at denne Sag bedst kunde fremmes, vil give Folk en Ufbildning deraf i alle mulige Udbilningsstadier, for at man saa nøie som muligt kunde lære Planten at kjende og overmaade let at adskille fra de giftige Arter, som Nogle ere saa bange for. Det Øvrige er ikke Andet end en Fordom; men der maa som sagt gøres en Smule Reklame for denne Plante, og det er det, jeg her har tilladt mig at gjøre Begyndelsen til.

Berg: Det er jo ikke noget ganske sædvanligt, at vi have den Værdi som i Dag at høre Finantsministeren udtale sig ved Finantslovens første Behandling. Allerede dette, at Finantsministeren hder Folkethinget denne Værdi, der, som sagt, i de senere Aar